

Nr 540

Av herrar **Senander** och **Johansson** i Stockholm, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1955/56 m. m.*

I propositionen framlägges bland annat förslag om reducering av kavalleriet, som beträffande södra och mellersta Sverige blir liktydigt med ett slopande, medan för Norrlands del kavalleriförbanden skall bibehållas. Dessutom förordas att en skvadron bibehålles i Stockholm. Som motivering för detta sistnämnda förslag anföres bland annat:

»Allmänhetens intresse för ceremonier vid större högtidligheter är stort. De beridna förbanden uppskattas särskilt. Många av Stockholms ledande män har under hand uttalat en önskan att K 1 bibehålles som beridet förband. Det kan knappast råda någon tvekan om att en väl disciplinerad beriden paradtrupp har sin betydelse, vilket synes beaktat i många länder. Framhållas bör även den betydelse som K 1 har såsom centrum för ridporten i Stockholm.»

Det är givet att varje besparing på de väldiga militärutgifterna måste hälsas med tillfredsställelse. Enligt årets statsverksproposition skulle fjärde huvudtitelns slutsumma för budgetåret 1955/56 uppgå till 2 018 613 200 kronor. Genom de förslag som ställes i nu ifrågavarande proposition kommer denna summa att minskas med 1 139 000 kronor. I förhållande till militärbudgetens storlek är detta belopp ganska ringa. Om man emellertid räknar med enbart omorganisationen av kavalleriet skulle denna under tioårsperioden 1955/56—1964/65 medföra en besparing på sammanlagt i runt tal 48 miljoner kronor.

Även om vi inte känner oss övertygade om att kavalleriet spelat ut sin roll utan tvärtom hyser den uppfattningen att även andra världskrigets erfarenheter talar till förmån för detta vapenslag, vill vi inte i detta sammanhang ingå på en diskussion därom. Däremot anser vi, att, när de militära myndigheterna och departementschefen nu föreslagit en avveckling av kavalleriet, så borde undantag icke ha gjorts för K 1. Motiveringen för dess bibehållande är av den art att den knappast kan tagas på allvar. Det verkar närmast som nödskal, när det anföres att »allmänhetens intresse för ceremonier vid större högtidligheter är stort», att »många av Stockholms ledan-

de män under hand uttalat en önskan att K 1 bibehålles som beridet förband» eller att »en väl disciplinerad beriden paradtrupp har sin betydelse, vilket synes beaktat i många länder». Att kasta ut hundratusentals kronor om året för att hålla en paradtrupp vid »vissa större högtidligheter» anser vi vara ett otillåtet slöseri.

På ovanstående grunder får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 110 i vad den avser bibehållandet av K 1 för paradändamål.

Stockholm den 22 mars 1955

Knut Senander

Gustav Johansson